

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 49/14
Luxemburg, 3 aprilie 2014

Hotărârea în cauza C-224/12 P
Comisia/Regatul Țărilor de Jos și ING Groep NV

Curtea confirmă anularea în parte a deciziei Comisiei privind ajutoarele acordate ING ca urmare a crizei financiare

ING Groep NV este o instituție financiară cu sediul social la Amsterdam (Țările de Jos). Ca urmare a crizei financiare mondiale care a început în cursul anului 2007, Țările de Jos au adoptat măsuri de ajutor în favoarea ING.

În acest context, capitalul ING a fost majorat prin crearea a 1 miliard de titluri. Aceste titluri, care nu dădeau dreptul de vot, nici dreptul la dividende și care erau subscrise în întregime de Țările de Jos la un preț de emisiune de 10 euro per titlu, au permis ING să își majoreze capitalul de bază cu 10 miliarde de euro. În plus, o a doua măsură de ajutor a constat într-un schimb de flux de numerar cu privire la active depreciate în legătură cu un portofoliu de titluri garantate prin credite ipotecare rezidențiale acordate în Statele Unite, a căror valoare scăzuse în mod considerabil.

În anii 2008 și 2009, aceste măsuri de ajutor au fost aprobate în mod provizoriu de Comisie, în așteptarea prezentării de către autoritățile olandeze a unui plan de restructurare.

La 12 mai 2009, planul respectiv a fost comunicat Comisiei. După mai multe luni de discuții cu Comisia, la 22 octombrie 2009 a fost prezentat un plan de restructurare revizuit, care includea printre altele o modificare a condițiilor de rambursare a aportului în capital.

La 18 noiembrie 2009, Comisia a adoptat decizia în litigiu¹. Deși a declarat compatibil cu piața comună planul de restructurare, Comisia a apreciat că modificarea modalităților de rambursare determina un „ajutor suplimentar în valoare de aproximativ 2 miliarde de euro”.

La 28 ianuarie 2010, Țările de Jos și ING au introdus acțiuni la Tribunal.

Prin Hotărârea din 2 martie 2012², Tribunalul a anulat în parte decizia în litigiu, apreciind printre altele că Comisia trebuia să examineze raționalitatea economică a modificării condițiilor de rambursare din perspectiva criteriului investitorului privat. Pentru a stabili avantajul acordat în caz de aport în capital, acest criteriu implică luarea în considerare a diferenței între condițiile în care statul a acordat aportul și condițiile în care l-ar fi făcut un investitor privat.

La 11 mai 2012, Comisia a declarat recurs la Curtea de Justiție³.

1 Decizia 2010/608/CE a Comisiei din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat C 10/09 (ex N 138/09) acordat de Țările de Jos cu privire la linia de credit de rezervă pentru active nelichide și planul de restructurare al ING (JO 2010, L 274, p. 139).

2 Hotărârile Tribunalului din 2 martie 2012, Regatul Țărilor de Jos/Comisia (cauza [T-29/10](#)) și ING Groep NV/Comisia (cauza [T-33/10](#)) (a se vedea și comunicatul de presă nr. [19/12](#)).

3 Luând act de această hotărâre, Comisia a adoptat, la 11 mai 2012, Decizia C(2012) 3150 final – Ajutorul de stat SA.28855 (N 373/2009) (ex-C 10/2009 și N 528/2009) – Țările de Jos/ING – Ajutor pentru restructurare. În această decizie, Comisia a reexaminat modificarea condițiilor de rambursare a aportului în capital din perspectiva criteriului investitorului privat și a concluzionat că un investitor privat în economia de piață nu ar fi acceptat aceste noi condiții. Prin urmare, Comisia a decis că modificarea menționată constituia ajutor de stat, însă, având în vedere angajamentele asumate de Țările de Jos, ajutorul în cauză era compatibil cu piața internă. Prin două acțiuni introduse la 23 iulie 2012 la

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea respinge recursul în totalitate.

Comisia, după ce amintește că nu este adecvat să se aplice criteriul investitorului privat cu privire la comportamentul autorităților publice decât în cazul în care acestea se află într-o poziție comparabilă celei în care s-ar putea afla operatorii privați, susține că un investitor privat nu s-ar putea afla niciodată într-o situație care i-ar fi permis să furnizeze ING un ajutor de stat.

Curtea respinge acest argument și amintește că criteriul investitorului privat figurează printre elementele pe care Comisia este obligată să le ia în considerare pentru a dovedi existența unui ajutor. Prin urmare, în cazul în care rezultă că criteriul investitorului privat poate fi aplicabil, revine Comisiei sarcina de a solicita statului membru în cauză să îi furnizeze toate informațiile relevante care să îi permită să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicabilitatea și pentru aplicarea acestui criteriu.

Curtea precizează că ceea ce este determinant în acest cadru este problema dacă modificarea condițiilor de rambursare a aportului în capital se conformează unui criteriu de raționalitate economică, astfel încât un investitor privat ar putea de asemenea să fie în măsură să accepte o astfel de modificare, în special prin creșterea perspectivelor de a obține rambursarea acestui aport.

De asemenea, Comisia arată că, chiar dacă s-ar presupune că a calificat în mod eronat condițiile de rambursare modificate ca fiind ajutor de stat sau că a calculat în mod eronat valoarea ajutorului în decizia în litigiu, Tribunalul nu avea dreptul să anuleze în totalitate partea din decizie care se referea la acest aspect. Comisia consideră că anularea respectivă încalcă principiul proporționalității, dat fiind că decizia în litigiu nu distinge între diferitele elemente ale ajutorului și că, pe de altă parte, calificarea drept ajutor de stat referitoare la aportul în capital și la măsura privind activele depreciate nu a fost contestată de Tribunal.

Curtea respinge și acest argument. Astfel, Tribunalul a stabilit în această privință că ajutorul de 17 miliarde de euro vizat în decizia în litigiu se descompunea în modul următor: 1) quantumul ajutorului referitor la aportul în capital (10 miliarde de euro), 2) quantumul ajutorului referitor la modificarea condițiilor de rambursare (aproximativ 2 miliarde de euro) și 3) quantumul ajutorului legat de măsura referitoare la activele depreciate (5 miliarde de euro). În consecință, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că ajutorul suplimentar, și anume cel care corespunde modificării condițiilor de rambursare, este un element constitutiv al „ajutorului de restructurare”.

De asemenea, Curtea respinge toate celelalte motive invocate de Comisie, în special motivele privind analiza factuală efectuată de Tribunal, faptul că Comisia nu putea condiționa angajamentele oferite de Țările de Jos și de ING sau faptul că Tribunalul a extins în mod nelegal domeniul de aplicare al acțiunii introduse în fața acestuia.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](http://Europe.by.Satellite)” ☎ (+32) 2 2964106

Tribunal (cauzele T-325/12 și T-332/12), Țările de Jos și ING au solicitat anularea noii decizii. Aceste două părți s-au desistat însă de acțiunile lor. În consecință, noua decizie a rămas definitivă.